

meget mystisk. I en Tale, den højtærede Finansminister holdt forleden Dag, var han inde paa en Omtale af en Mellemand. For saa vidt der, sagde den højtærede Minister, overhovedet i Fremtiden bliver Enighed om de 5 Mill. — saaledes maa man jo sige, naar man ikke vil røbe Aftalen i alle dens Enkeltheder — saa skal der en Mellemand til. Jeg har en vis Stræf for disse Mellemand mellem Staten og de private. Vi have jo haft saadanne Mellemand før. Hvem kender ikke Driftslaanene til Landbruget, hvor Landmandsbanken skulde optræde som Mellemand, og hvor det var Landmandsbanken, der skammede Bløden! Nu er her Tale om en Mellemand igen, og faar Regeringen de 5 Millioner til, som skulle bruges til et eller andet ude i det blaa, som vi ikke kunne faa at vide, hvad er, men et eller andet skulle de bruges til —, saa skal der etableres en Mellemand mellem nogen et eller andet Sted ude i Landet og saa den højtærede Finansminister. Men hvad betyder nu dette? Ja, det betyder, at der er en Mellemand, som skal have Provision. Videre er den højtærede Finansminister ikke kommen end til at forstyre os om, at der skal etableres en Mellemand mellem Kommunerne eller private et eller andet Sted ude i Landet og saa den højtærede Finansminister. „Og“ — søjede den højtærede Finansminister trostende til — „vi skulle sørge for, at denne Mellemand skal faa saa maa Provisioner som muligt“. Ja, det er jo en Skønssag, om Provisionen er for stor eller for lille, men i alt Fald dette er slaet fast, at saa vi disse 5 Millioner til, vil den højtærede Finansminister optage Forhandling med os om, at de kunne laanes ud til et eller andet, jeg ved ikke hvad, men kun paa Betingelse af, at der mellem Staten og vedkommende, som jeg ikke ved, hvem er, vil staa en Mellemand, som skal have Provision. Naar den højtærede Finansminister er kommen saa vidt, at han ved, at der skal være en Mellemand, saa gaar jeg ud fra og maa fornøstigtvis gaa ud fra, at den højtærede Finansminister — og for øvrigt ogsaa de, som jeg gaar ud fra at han har truffet Aftale med — maa vide, hvem denne Mellemand er. Det er nemlig af ikke ringe Betydning, naar man skal stemme for Laanet med de 5 Millioner, at man ved, hvordan det skal gaa med dem i Fremtiden. Jeg tillader mig altsaa at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke lidt tydeligere og klarere kan fremstille os, hvad der er Meningen med de 5 Millioner, men i hvert Fald, om vi ikke kunne faa at vide,

hvordan den højtærede Finansminister har tænkt sig, at denne Mellemand, denne mystiske Person med Provision skal se ud, hvem der overhovedet kan blive Tale om kan blive Mellemand her. Thi det forekommer mig, at faar man ikke Bæstet om dette, saa er det selvfølgelig, at man maa stemme for dette Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Bornholm. Jeg finder, at det er et saa fortrinligt Endringsforslag, et saa agrarisk Endringsforslag, at det er mig uforstaaeligt, at Agrarer kunne stemme imod det. I og for sig fortjener det at vedtages, men endnu mere fortjener det at vedtages, naar vi se hen til denne Mellemand. Dette Forslag udelukker Mellemanden, og her behøves han virkelig heller ikke. Her er ikke Tale om, at Staten kan lide noget Tab. Amtskommunerne ere ligesaa kurante Betaalere, som Staten er. Al Tale om Tab paa dette Punkt er fuldstændig udelukket paa Forhaand. Men for saa vidt man ikke faar at vide, hvilket Pengeinstitut, hvilken Privatmand den højtærede Minister tænker at arrangere sig med, bliver det overhovedet vanskeligt at stemme for de 5 Millioner. Bliver dette Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Bornholm, vedtaget, er Sagen klar, og saa bliver Forslaget ellers vedtaget, som det er. De Herrere skulle ikke forstrække mig med, at hele Sagen gaar i Stykker, fordi dette Endringsforslag bliver vedtaget; det forekommer mig komisk alene at tænke denne Tanke. Hvis Endringsforslaget bliver forkastet, saa vil Spørgsmaalet blive, hvorledes man skal stille sig til andre Endringsforslag, og hvorledes man skal stille sig til 3dje Behandling, og der er det, jeg synes, at vi, der skulle deltage i Afstemningen, tør og kunne forlange fuld Bæstet om, hvad den højtærede Minister sigtede til med sine Udtalelser om at være med i en Forhandling om Pengeudlaan til visse Institutioner, private eller hvad det nu er, og hvem denne mystiske Mellemand er, som den højtærede Finansminister hysler med at stille mellem sig og dem, der skulle have Penge, og hvilken Provision den højtærede Finansminister har tænkt sig, at denne Mellemand passende kunde nøjes med.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg tror, at den ærede Taler, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (A. Sørensen), lige saa godt som de fleste ved, at Grunden til, at der nu foreslaas 25 Millioner i Stedet for 20 Millioner netop er en Henvendelse til Finansministeren fra forskellige Medlemmer af